

quod thelonearius sive nunccius eius signa mute sue extra civitatem in Policzek^o et non in ea expetat et requirat a viatoribus, prout apud Altam Mutam fieri consuetum est. Et ut universa et singula robur et vigorem perpetuo valiturum valeant obtinere, presentes sigillorum nostrorum caractere mandamus communiri testibus, qui aderant, subnotatis, qui sunt: Andreas camerarius, Diuissius dapifer, Gallus pincerna et VI.² 5 de Noua Domo succamerarius Boemie, Vlrucus de Dozwenholcz, Zmilo de Brumow, Henko marescalcus Boemie, Ludizlaus forestarius Moraue, Chunradus magister coquine, Wenczo subpincerna, Cunradus de Reno et alii plures. Actum apud Misemburk anno Domini M^oCCLXV, datum apud Pragam per manus magistrorum Petri et Vlruci, prothonotariorum nostrorum, V^o kalendas octobris, coronacionis nostre anno 10 quarto.

457.*

Ve jméno svaté a nerozdílné trojice amen. My Ottagarus, boží milosti král český, vévoda rakúský a štirský a markrabě moravský, všem budúcím na věky. Věduce, že ve množství lidu jest chvála kniežete i také v rozmnožení poddaných ukazuje se čest a moc královská, k velebnosti, ku poctivosti a k slušnosti kniežetstvie našeho místa spustlá a scestná, kterýchž k tomu stavení hodné jest a hotové, skrze syny lidské přebývati a vyklučovati spuůsobujem bozskému přísluhování a lidskému pozívání prospěšna. A tak konajíce předložené věci láskú a horlivú žádostí, majíce rozmyšlenie dobré a zdravú radu, poručili sme Kunradovi z Limberka, kteréhož v takových věcech slyšeli sme býti muže hodného a opatrného, i přikázali sme jemu, aby novotnie 20 štěpenie města našeho Poličky i se všemi dědinami a rolími ornými i neornými, s lesy, háji, s lovy, s lukami, pastvami, vodami a s běhy vodnými, s lovy rybnými a obyčejně se všemi věcmi, kteréž níže na dlúhost i na širokost k řečenému městu příleží, kterýmiž kolivěk jmény nazvány byly by, zpuosobiti a užitečno nám učiniti pod právem peněžitým a úmluvami podepsanými: Protož držeti bude Cunrad řečený a jeho dědicové praví muzského pohlavie rychtářstvie a fojstvie téhož města 25 Poličky i všech vsí, kteréž nynie jsú a budú v času potom budúcíem v těch řečených mezích dědicstvie všeho, právem dědičným. I budú tak v městě, jakožto ve vsech k němu příslušejících ustavena sú v své moci, dvě čiestě súduov nám příslušetí budú; vraždy pak a viny většie, kteréž dotýkají krve odsúzenie a jdú na zahubenie osob, ve vsech učiněné, súzeny budú skrze svrchupsaného Cunrada a neb jeho dědice neb toho, kterýž by jemu skrze kúpenie pravé a zřiezenie 30 nebo jeho dědicuom budúci byl v Poličce; ale žaloby menšie súditi budú rychtáři vesnic těch, v kterýchž učiněny byly by. A bude-li vina peněžitá za vinu dvanáct peněz nepřislušejíce, k tomu rychtáři té vsi, v kteréž takové stalo by se provinněnie učiněné, příslušetí bude, a k nižádnému jinému. Pakli by většie byla XII denárú, dvě čiesti příslušetí budú nám a třetie částka dostane

457. a) ‚omissimus‘ B. — b) ‚decursionibus‘ B. — c-c) Deest B. — d) ‚qua‘ B. — e) Deest B. — f) 35 ‚lane‘ B. — g) ‚Policzk‘ B.

¹⁾ Omnia iura harum civitatum ad iura civitatis Hradec Králové (CDB II, pag. 272 num. 278) pertinent. — ²⁾ Vlrucus.

se Kunradovi a neb jeho dědicuom a nebo kupci; a s té čiesti třetí rychtář ten, kterýž súdil jest při, vezme částku třetí a na té dosti mieti bude i jeho rodičové. A tak řečený Kunrad mieti bude i jeho dědicové a nebo kupec, jakož sme řekli, dva lány svobodná bez úroka a poplatkuov. Také v městě Poličce mieti bude dva masná krámy ku prodávání masa a tolikéž ku prodávání chleba 5 svobodná a od úroka sprostěná. Také v Limberku krčmu jednu v svobodě držeti budú a žádné jiné krčmy nestanú po jiných vseh v předepsaném prochodu míle jedné, toliko v Poličce v vohradě města. Také ve čtyřech místech budú mieti zběhy vodné k vzdělání^a mlýnuov a těm v svobodě vládnúti budú. Jiní pak mlýnové, ač by kteří býti mohli, podle pectivých a opatrných mužuoov položení a činění nám k placení ročnímu dlužni budú po času minulé svobody. S rolí pak a 10 s dědictvie, kteráž přes jednu míli, jakož sme řekli, příležiti k často^b jmenovanému městu Poličce, jakož položení jsú viec osmi set lánuov, odloženi budú k městu padesát lánuov, kterýchžto vladavé za osmnáste let budú mieti lhuotu a svobodu ve všech věcech plnú a dokonalú. Přebyvatelé pak dědictvie a rolí již orných v prochodu míle často řečené, kterýchž zření bude k městu Poličce, platiti budú úrok a peněžitý poplatek podle toho, když svoboda jim daná poznává se 15 jim vyjítí. A ty role i s rolími ještě háji porostlými a neornými, kteříž od toho času, jakož najprve byli by posieváni, přese dvadeti let plné svobody užívati budú, posazeni a přiloženi budú k vesnicem v míli od města často řečeného Poličky osazeném a k němu, jakož předpověděli sme, příslušejíce. A když by vyšla svoboda, dáváno bude nám s jednoho každého lánú těchto věrdunk jeden litomyšlské váhy a stříebra. A opět dávati budú s lánú každého šest korcuov žita a šest korcuov 20 ovsa miery toho času v Litomyšli obyčejné. A aby svrchu psaný Kunrad viece byl pilen a snažen v osazování předepsaným, puojčujem jemu i dědicuom jeho a nebo kupci, aby desátý lán po všem tomto dědictví, o kterémž psali jsme jim, příslušal plným právem. A nad to abychme vidění byli vyzdvihnutí a polepšiti úmluvy a vysazeni k řečenému dědictví našemu k Poličce chtějícím přijítí, pod obranu milosti naše přísně přikazujem, aby jim žádný nepřekážel ani obmeškával; 25 protož je vysvobozujem od každého cla neb mýta a bezpečny je činíme a sproštujem^c přese dvě letě od všeliké nesnáze a puotky kteréhož koli zavinnění a viny jinde přestúpené, toliko dluh vymieňujíc; těchto věcí přiložených a příčiněných aby cesta a silnice obecná od Vysokého Mýta k Brnu skrze město Poličku a ne jinudy aby šla. A dále ustanovili sme, aby mýtný a nebo posel jeho znamenie mýta svého před městem Poličkú a ne v něm upomínal a žádal od pcestných, 30 jakožto u Vysokém Mýtě jest obyčejno. A aby všecky věci svrchu psané pevnost a mocnost věčně^d obdržeti mohly, tento list nápisem^e pečeti našimi utvrditi kázali sme svědkuoov, kteříž při tom byli, předepsaných,^e jenž sú tito: Ondřej komorník, Diviš maršálek krmi, Havel šenk, Oldřich z Nového Domu podkomoří český, Oldřich z Drnholce, Smil z Brumova, Henyk maršálek český, Ludislav nápravník moravský, Chum kuchmistr, Venco podšencie, Kunrad z Ryna a jiných 35 viece. Dálo se u Misinberku léta božieho M^oCC^oLXV, dán v Praze skrze ruce mistruoov Petra a Oldřicha, najvyšších písařuoov našich, páté kalendy října měsíce, korunování našeho léta čtvrtého.

457.* ^{a)} ‚zvdělání‘ T. — ^{b)} ‚času‘ T. — ^{c)} ‚sproštujem‘ T. — ^{d)} ‚mohlu‘ *sequitur in T.* — ^{e)} *Ita T.* — ^{f)} ‚CCCC^o T.